



כותרת: סיפורי דרקונים הכותב/ת: לא ידוע

אפריים בעל שבעת הראשים

בארץ אחת רחוקה רחוקה
בתוך מערה עמוקה עמוקה
חי לו דרקון איום ונורא
קראו לו אפריים
היה לאפריים שריון קשקשים
כנפיים גדולות כמו מפרשים
זנב ענק ובטן כבדה
וכשאפריים צחק האדמה רעדה
ומה שהיה הכי כהי מרשים
היו לאפריים שבעה ראשים

בוקר אחד בינות להרים
הופיע אביר על סוס אבירים
שלף את חרבו ובקול רם קרא-
"צא החוצה אפריים,
צא מתוך המערה!
כי אני האביר יששכר לב זהב
מזמין אותך הדרקון לדו-קרב"

צחקו אז שבעת הראשים של אפריים
צחקו וצחוקם מתגלגל עד שמיים
"הוי אביר בן בלי דמות,
הוי אביר בן בלי שם
האתה בדרקון הנורא תילחם?
בדרקון האיום שבטנו כה עבה
שנחיריו רושפים אש וראשים לו שבעה?
ברח האביר, ברח מהר ולחזור אל תעז
ברח, לפני שאפריים מאוד יתרגז".

האביר יששכר אמיץ לב וגיבור
לא נבהל, לא נרתע, לא נסוג לאחור
"צא החוצה" קרא,
צא מתוך המערה!
צא מתוך המערה ולקרב התייצב



כי אם תסתתר נחבא אל כליך
הינני הדרקון ויצאתי אליך

וכיוון שאביר לא לשווא מאיים
וכיוון שאביר את דברו מקיים
וכיוון שאפריים לצאת לא יצא
לא ראה יששכר לפניו כל ברירה
נפרד מסוסו ונכנס למערה
נו, הייתה לו ברירה?

והמערה-
חשוכה וקרה
אין שביל, אין נתיב
חשיכה מסביב
האביר יששכר לאיטו צעד
לא פעם נחבל, לא פעם מעד
אך תמיד התאושש והמשיך בדרכו
כמנהג כל אביר היוצא מול דרקון

ולבסוף הגיע-
קצת עייף, קצת מזיע
שלף את חרבו וצעק בלי לחשוש
אני סופר עד שלוש
אחת... שתיים... ש...

רגע רגע הפסיקו אז אפריים
"האביר לב הזהב חשוב רגע קט
לא תשתה, לא תנוח מעט?
הן עברת דרך קשה, ארוכה
ומי זה נלחם כך על בטן ריקה?
עכשיו תשע בבוקר, עדיין מוקדם
וכבר חרבות? כבר לשפוך דם?
באמת לא נאה האביר, לא יפה
אולי במקום זאת תשתה כוס קפה?"

הציץ יששכר בדרקון הענק
בשבעת הראשים, בשריון המוצק
בחן את הבטן, הגב, הזנב
ובשקט שאל- "אפשר עם חלב?"

אז הגיש לו אפריים קפה עם חלב



עם שתיים סוכר כפי שאהב
הוסיף גם עוגות ודברי מאפה
ויחדיו התיישבו לשתות הקפה.

האביר לב זהב העשוי ללא חת
לגם אט אט מכוסו האחת
כוס אחת לאביר וכמה לדרקון?
די פשוט לנחש לא קשה החשבון
כי כמה כוסות של קפה דרושים
לדרקון שהוא בעל שבעה ראשים?

סיים אז לשתות יששכר את קפהו
הניף את חרבו וכמעט הרגהו
אך לפני כן שאל במהרה-
"היש לך מקום לסוס במערה?"
הנהן אז אפריים בראשיו
הוריד יששכר את ידיו
לחצו שניהם ידיים
ועד היום הם חיים שם בינתיים...

הדרקון הלא נכון/יונתן גפן

היה היה פעם דרקון
בארץ אחת של אגדות
דרקון ענקי וירוק שריון
מחייך וחושף שיניים חדות

היו לו רגליים של אריה
ועור חלק ומבריק כמו לנחשים
וגם כנפיים של ציפור
ואם זה לא מספיק אז גם שלושה ראשים.

יושב לבדו על סלע רותח
מאפו יורק אש וזפת
ובכל פעם שהוא מנסה לקנח
עוד מטפחת נשרפת

דרקון אכזרי שמקפיא אותך במבט
של שלושה ראשים ושש עיניים סגולות
אם יראה אותו ילד רק פעם אחת



לא ישן חמישים לילות.

ואין בית בו אין שיחה
על דרקון אכזרי שאוכל נסיכות
וארוחה בלי נסיכה
היא לא ארוחה לרחו

ציידים אכזרים רדפו אחריו
מלכודות חיכו לו בכל הפינות
אבירים גיבורים יצאו אל הקרב
כדי להרשים נערות עדינות

אמרו שבעין שלו יהלום
ומי שמוצא אותו עשיר
שודדים חיפשו אותו לילה ויום
לשדוד לו אוצר מאחד הראשים

כולם נגדו זאת ידע הדרקון
ולכן הקפיד להיזהר
כששני ראשים הלכו לישון
ראש אחד תמיד נשאר ער

שנאו אותו מגדול עד קטן
בגללו בלילות לא חצו את הרחוב
ואיש לא חשב שהוא לא מסוכן
ואולי הוא בעצם דרקון טוב

ורק אלוהים יודע
בראש קטן אחד
ובכתף רכה להניח אותו עליה

והוא מצטער שאש הוא נוחר
וגופו נחשי ופניו מאוסות
הוא היה רוצה להיות מישהו אחר
אבל ככה הוא ואין מה לעשות

אילו ידע לדבר לפחות
להסביר שהוא רק מחפש חברים
ושאין לו עניין לאכול נסיכות
והוא היה מעדיף לאכול גבינה וזיתים



דרקון מחפש אהבה וחולם
הדרקונים הרעים החלו ממנו לברוח
הוא הוציא שם טוב לעם הרשע שלהם
ועל זה הם לא יכלו בשום אופן לסלוח

יום אחד הם הגיעו אליו
בא אביר ותקע בו חרב מקרוב
ואיש לא היה עצוב כשהוא מת מפצעיו
ואיש לא חשב שאולי הוא דרקון טוב

עשרים נסיכות מחאו כפיים
שמש אביב בשמיים זרחה
שלושה ראשים עצומי עיניים
שכבו בשורה על הסלע החם

השודדים שהגיעו מהר למקום
שלחו יד אל העין שלו הסגולה
אבל מה שנצץ בתוכה לא היה יהלום
אלא דמעה עגולה

ואיש לא היה שם עצוב
כשהוא התמוטט ונפל על גחון
וככה הם הרגו שם שוב,
את הדרקון הלא נכון.